

Aitana Cerdá Mateo

**Avaluació de factors clínics i oftalmològics associats a la
resposta al tractament amb implant intravítri de dexametasona
en l'edema macular diabètic: estudi analític de cohort
retrospectiva**

TREBALL DE FI DE GRAU

Dirigit pel Dr. Marc Baget

Grau en Medicina

UNIVERSITAT ROVIRA I VIRGILI

Reus

2026

RESUM

La retinopatia diabètica (RD) és la causa més freqüent de pèrdua visual prevenible en adults en edat laboral. L'edema macular diabètic (EMD) és una de les complicacions més freqüents de la RD i consisteix en l'acúmul de líquid a la màcula que es manifesta clínicament com una pèrdua de visió central. La primera línia de tractament són els fàrmacs antiangiogènics (anti-VEGF) i la segona és l'implant intravítri de dexametasona (Ozurdex®). La hipòtesi que es planteja és que existeixen variables clíniques i oftalmològiques (biomarcadors de l'OCT) que estan relacionats amb la resposta al tractament amb Ozurdex®.

L'objectiu principal és identificar variables clíniques i biomarcadors de l'OCT que estiguin relacionats amb la resposta al tractament amb Ozurdex®. Els objectius secundaris són avaluar la resposta al tractament segons el canvi de CRT, la resolució del líquid subretinià (LSR) i la millora dels quists intrarretinians, i conèixer el percentatge d'aparició de complicacions després del tractament.

Es realitza un estudi retrospectiu amb una única cohort. S'inclouen un total de 30 ulls (30 pacients), 21 d'ells tractats prèviament amb anti-VEGF i 9 d'ells sense tractament previ (naïve). La reducció del CRT, la resolució del LSR i la millora dels quists intrarretinians fou estadísticament significativa després del tractament amb Ozurdex®. La diferència entre la disminució de CRT assolida amb anti-VEGF i amb Ozurdex® en els pacients tractats amb ambdós tractaments fou estadísticament significativa. Es va observar una major reducció del CRT en aquells pacients amb LSR present a l'OCT basal.

Els resultats suggereixen que l'Ozurdex® és un tractament eficaç per l'EMD tant a nivell de reducció del CRT com de resolució del LSR i dels quists intrarretinians. També suggereixen que els pacients amb LSR present en l'OCT basal podrien respondre millor a la teràpia amb Ozurdex® en termes de reducció del CRT.

En conclusió, alguns biomarcadors com el LSR en l'OCT basal podrien ser d'utilitat per predir la resposta a la teràpia amb Ozurdex®, i d'aquesta forma optimitzar i individualitzar el tractament de l'EMD.

PARAULES CLAU: retinopatia diabètica, edema macular diabètic, gruix central de la retina, líquid subretinià, biomarcadors, OCT, anti-VEGF, Ozurdex®.

Mail de contacte: aitanacmateo@gmail.com